

Snad někdy příště

Iveta Bartošová

Šminky a světel zář
Aplaus, květiny, všechno co k tomu patří
Zakrývá mou pravou tvář
A že mi lecos jde snáz
Snadno pak uvěří
Kdo mě jen z hlediště zná

Já však jak už se zdá
Nejsem o nic líp než-li ty druhý
Dlouho se povídat dá
Jaký já starosti mám
Jsou, ale všední
A přenudně obyčejný

Snad někdy příště to vyjde
Říkávám holčkám s oblibou
Když na tom bývají bídne
Když jejich kluk šel za jinou
Sama se tvářím
Že je mi fajn
Pohodou zářím
Předstírám

Dlouhou dobu už vím
Říct, že musím říct jen
Co se od hvězdy žádá
Kdo pravda zájem už má
Poslouchat to co sám zná
Když je to všední
A přenudně obyčejný

Snad někdy příště to vyjde
Říkám též pánům s oblibou
Těm, kterým záhadné přijde
Že domů zase sami jdou
Snad někdy příště bude zas fajn
Snad někdy příště bude fajn

Když drží vás zemská tíže
Takže se z místa nejde hnout
Vyčteno mám z moudrých knížek
Boty co tlačí musíš zout
A pak se tvářit, že je zas fajn
A pak se tvářit, že je fajn